

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010277
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6920010277.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaných E. O. a spol., stíhaných pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák. v spojení s ustanovením § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 25. októbra 2022 o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/55/2020 zo dňa 23.07.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/55/2020 zo dňa 23.07.2021 boli obžalovaní E. O. st., E. O. ml., F. U. a D. T. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota sp. zn. 1Pv 290/19/6609 zo dňa 02.06.2020, pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný

u obžalovaného E. O., nar. XX.XX.XXXX ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák. v spojení s ustanovením § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,

u obžalovaného E. O., nar. XX.XX.XXXX ako prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,

u obžalovaného F. U., nar. XX.XX.XXXX ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. v spojení s ustanovením § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,

a u obžalovanej D. T., nar. XX.XX.XXXX ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. v spojení s ustanovením § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že

v polnočných hodinách na prelome dní 20.07.2019 a 21.07.2019, následne po tom ako obžalovaní E. O. st., E. O. ml. a D. T. opustili byt č. XXX v obci E., okres H. X., po krátkom čase obžalovaný F. U. vošiel opäť do toho istého bytu so zámienkou, že si musia tam prítomní svedkovia mal. P. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. Q., P. XX, okres F. a obyvateľ bytu mal. P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. N. XXX, okres F., vypiť alkohol, lebo keď nie, tak ich dobije, následne na to po nejakom telefonáte bez súhlasu domácej osoby vošli do bytu aj obžalovaní E. O. st. a E. O. ml., ktorí spoločným konaním fyzicky napadli oboch maloletých a to tým spôsobom, že ich fackali a päšťami udierali do hlavy, kde následne ich proti ich vôli prinútili pod hrozbou fyzického násillia nastúpiť do motorového vozidla VW Sharan, EČV: RS XXX CF a odviezli ich v obci E., okres H. X., na dvor rodinného domu so súpisným číslom XXX, kde sa nachádzala aj obžalovaná D. T., kde oboch maloletých svedkov prinútili, aby si ľahli na zem, kde ich následne kopali a udierali päšťou do oblasti hlavy, mal. P. P. obžalovaný F. U. stláčal prst ľavej ruky kliešťami a obžalovaná D. T. na chrbte mu zahasila ohorok cigarety, kde po tomto počínaní obžalovaný E. O. st. povedal oboch maloletým, že ak niekomu povedia, čo im urobili, tak že ich zabijú, ako aj ich rodiny, pričom uvedeným konaním utrpel mal. P. P. zranenia, a to zlomeninu nosových kostí, pomliaždenie tváre s krvnou podliatinou okolo oboch očí, pomliaždenie vlasatej časti hlavy, brady a sánky s podvrtnutím spánkovo sánkového kĺbu vľavo, pomliaždenie ušnice, pomliaždenie krku, pomliaždenie chrbta a malú popáleninu II. stupňa chrbta v strede pri krku, s dobou liečenia a práceneschopnosťou do 10 dní a bezprostredne po udalosti prežil akútnu stresovú reakciu, v dôsledku ktorej trpel adaptačnou poruchou s úzkostne fobickou symptomatológiou, so sťažiením obvyklého spôsobu života po dobu viac ako 42 dní a mal. P. W. utrpel zranenia, a to pomliaždenie tváre (čela, líca a brady), vlasatej časti hlavy, oboch ušnic, krku vpravo, chrbta, driekovej oblasti a podvrtnutie krčnej chrbtice ťažšieho stupňa so sťažiením obvyklého spôsobu života po dobu 10 dní a bezprostredne po udalosti sa u neho prejavila akútna stresová reakcia, v dôsledku ktorej trpel adaptačnou poruchou s úzkostne depresívnou symptomatológiou, so sťažiením obvyklého spôsobu života po dobu 16 dní,

pretože skutok nie je trestným činom.

Okresný súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vo vzťahu k žalovaným trestným činom vydierania, obmedzovania osobnej slobody a porušovania domovej slobody tak, ako boli právne kvalifikované v obžalobe prokurátora, súd dospel k záveru, že dokazovaním nebola preukázaná objektívna stránka týchto trestných činov, ale ani subjektívna stránka a súčasne výpovede poškodených (priame dôkazy) vo vzťahu k týmto trestným činom považoval súd za nevierohodné. Zároveň žiadne ďalšie nepriame dôkazy vykonané v konaní netvorili takú súvislú reťaz, ktorá by preukazovala naplnenie všetkých zákonných znakov uvedených trestných činov. Zistené rozpory a pochybnosti súd v zmysle zásady in dubio pro reo vyhodnotil v prospech obžalovaných, preto všetkých obžalovaných oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por., pretože skutok nie je trestným činom.

Súčasne podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodených mal. P. W., nar. XX.XX.XXXX a P. P., nar. XX.XX.XXXX s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré aj dodatočne písomne odôvodnil, ktoré dňa 10.12.2021 doručil súdu. Prokurátor v podstate poukázal na to, že okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v dokazovaní vznikli dve verzie skutkového deja, ktorý sa mal odohrať v byte poškodeného W.. Prvá verzia vychádzala z výpovede poškodených, ich zákonných zástupcov, záverov znaleckého dokazovania a bola ustálená v skutkovej vete obžaloby. Druhú verziu preukazujú výpovede obžalovaných a ďalšie nepriame dôkazy, a to výpovede policajtov F., W. a D., výsluch znalca MUDr. W., zápisnica o trestnom oznámení X. T. a zápisnice o výsluchoch P. a W. vo veci 15T/24/2020 z Okresného súdu Rimavská Sobota. V tejto súvislosti prokurátor ďalej poukázal na odôvodnenie súdu, ktoré obsahovalo hodnotenie dôkazov.

V tomto smere sa prokurátor s uvedeným odôvodnením výroku o oslobodení obžalovaných spod obžaloby rezolútne nestotožnil a namietal vyhodnotenie skutkového stavu a dôkaznej situácie výslovne len v prospech obžalovaných, negovanie práv poškodených ako obzvlášť zraniteľných obetí, ktorí po prečítaní odôvodnenia rozsudku musia nadobudnúť dojem, že v podstate všetci štyria obžalovaní vykonali dobročinnú misiu, ktorú poškodení nepochopili a zbytočne na nich podali trestné oznámenie, keď sa im de facto nič podľa názoru súdu nestalo.

V tejto súvislosti prokurátor poukázal na to, že nie je zrejmé, či súd akceptoval zákon č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov, kde je konštatované, koho je potrebné považovať za obzvlášť zraniteľnú obeť, a to ako sa k takejto obeť správať, vrátane toho, aby nedochádzalo k druhotnej viktimizácii alebo opakovanej viktimizácii (§ 8 citovaného zákona). Ďalej prokurátor poukázal na ustanovenie § 135 Tr. por. a nasl.

Pokiaľ ide o to, že poškodenému P. boli spôsobené zranenia kliešťami, poukázal na výpoveď obžalovaného F. U. z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania z 19.07.2021, kde vypovedal „že ho mrzí jeho konanie, nechcel mu ublížiť, myslí tým, čo spravil s tými kliešťami“. Teda podľa prokurátora sa obžalovaný sám priznal, že za pomoci klieští sa snažil prinútiť poškodeného P., aby sa priznal, okresný súd však túto skutočnosť do úvahy pri svojom rozhodovaní nebral.

Ďalej prokurátor vyhodnotil odôvodnenie napadnutého rozsudku na strane 22, týkajúce sa trestného oznámenia, ktoré podal W. 22.07.2019 a fotodokumentácie a lekárskeho správ vyhotovených 21.07.2019 s hodnotiacim záverom prokurátora, že na fotke sa nič nezmení, či bola vyhotovená 21.07. alebo 22.07.2019.

Ďalej sa prokurátor nestotožnil s uplatnením princípu ultima ratio podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. a v tomto smere uviedol vážne výhrady k bagatelizovaniu konania obžalovaných. Nestotožnil sa ani s postupom okresného súdu podľa § 269 Tr. por., ktorý čítal zápisnice z trestnej veci 15T/24/2020 Okresného súdu Rimavská Sobota, pretože ide o úplne inú trestnú vec a predmetom dokazovania v tejto veci nebola trestná činnosť E. O. st. a spol., ale trestná činnosť ml. P. P.. Z uvedeného dôvodu súd nemohol oprieť svoje rozhodnutie o tieto zápisnice, pretože nešlo o použiteľné listinné dôkazy, vzhľadom k procesnému postaveniu oboch poškodených ako obzvlášť zraniteľných osôb.

Ďalej namietal aj právnu kvalifikáciu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., keďže trestný čin bol spáchaný na chránenej osobe v súlade s ustanovením § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., pričom okresný súd sa s touto právnou kvalifikáciou vôbec nezaoberal. Preto prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Svoje vyjadrenie k odvolaniu okresného prokurátora písomne doručili súdu obžalovaní E. O. st., E. O. ml. a D. T.. Z písomného vyjadrenia obžalovaných v podstate vyplynulo, že okresný súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, z ktorého vyvodil správne skutkové a právne závery. Odvolanie prokurátora je postavené na konštatovaní, že poškodení P. P. a mal. P. W. sú obeťami trestného činu a týmto obeťami mala byť poskytnutá pomoc a jedná sa o obzvlášť zraniteľné osoby.

Podľa názoru obhajoby obžalovaných jedinou obeťou v celom tomto procese bola X. T. a útočníkmi boli v tomto konaní označené osoby ako poškodené, a to mal. P. W. a P. P..

V tomto smere obhajoba poukázala na to, že skutok sa mal stať o polnoci 20.07.2019 a 21.07.2019 (zo soboty na nedeľu). P. P. bol vypočutý 21.07.2019 v nedeľu ráno o 8.15 hod. ako podozrivá osoba z trestného činu znásilnenia. Na výsluch ho predviedzal svedok D. (operatívca), pričom ani v tom čase nepovedal poškodený P. tomuto operatívci, že by ho niekto dobil, hoci mal k tomu príležitosť. Rovnako bol vypočutý dňa 21.07.2019 o 10.35 hod. aj poškodený P. W. k okolnostiam, ktoré mali nasvedčovať tomu, že mal spáchať trestný čin znásilnenia.

P. W. na pokyn vyšetrovateľa podal trestné oznámenie po svojom výsluchu v pondelok dňa 22.07.2019.

Na P. P. bola podaná obžaloba 01.12.2020 v konaní 15T/24/2020 pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., bol uznaný vinným v plnom rozsahu z tohto zločinu. Bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 12.10.2021, menovaný teda bol odsúdený za sexuálne násillie voči poškodenej X. T..

V tejto súvislosti obhajoba poukazuje na to, že osoby, ktoré boli zadržané ako podozrivé zo spáchania trestného činu a podozrenie nebolo rozptýlené, zásadne nemožno vypočúť v procesnom postavení svedka. Takýto postup je možný iba ak takejto osobe bolo dočasne odložené vznesené obvinenie.

Súd na základe rozsiahleho dokazovania, vzhľadom na závažnosť prejednávanej veci správne vychádzal z takéhoto ustáleného skutkového deja, o ktorom neboli pochybnosti a ktorý sa odohral krátko pred prvým vstupom obžalovaných do bytu a po ich prvom vstupe v ňom. V tejto súvislosti obhajoba poukazuje na pojem trestného práva hmotného na „skutok“, ktorý nie je totožným s pojmom trestný čin. Ďalej vysvetlila tento pojem. Prvostupňový súd potom správne konštatoval, že v prípade, ak niektorí z obligatórnych znakov skutkovej podstaty každého trestného činu chýba, nejde potom o trestný čin, čo bolo aj v tomto prípade.

Konanie oboch poškodených W. a P. bolo účelové, rozhodne chceli zakryť skutok, ktorého sa dopustili voči poškodenej X. Dienešovej. Ich výpovede sú nedôveryhodné a rozporuplné od začiatku a nemožno z týchto výpovedí vychádzať, pretože z podozrivých sa v priebehu pár dní stali poškodení. Okresný súd správne konštatoval, ako vážne je konanie poškodeného W. účelové, keďže vo veci, kde bol trestne stíhaný jeho kamarát P. sa dostavil na hlavné pojednávanie a vypovedal na ňom a na hlavné pojednávanie konané v trestnej veci obžalovaných sa nedostavil a poukazoval na zhoršenie svojho psychického stavu. Vážne rozpory vo výpovediach oboch poškodených sú skutočné aj pri celkovom popise udalostí a najmä ohľadom „krvavej plachty“, s ktorou skutočnosťou sa súd vysporiadal aj v samotnom rozsudku.

Rozhodnutie obžalovaných, a to O. ísť do bytu, ktorý mala v prenájme T. W., vyplynulo z tej skutočnosti, že E. O. pri prvej návšteve zbadal zakrvavenú plachtu v byte a keďže matka X. T. - obžalovaná D. T. zistila, že dcéra mala zakrvavené spodné prádlo, chceli zistiť na mieste samom, čo sa vlastne v tomto byte udialo. Nemali žiaden úmysel napadnúť poškodených v byte, ani im ublížiť.

V nočných hodinách v kúpeľni, kde sa nachádzala práčka, táto bola zapnutá a prebiehal prací program, čo tiež poškodení vysvetľovali rozporuplne a nedôveryhodne. Z predmetného bytu boli poškodení odvezení na dvor a bola to obžalovaná T., ktorá telefonicky zavolała na políciu s tým, že dcéra bola podľa všetkého znásilnená. Okrem záchrannej služby sa dostavila na tento dvor aj policajná hliadka a aj totožné výpovede vypočutých svedkov F., W. a D., s ktorými sa súd taktiež vysporiadal. Ani jeden z poškodených nejavil známky poranenia, ani jeden sa nesťažoval, že by boli napadnutí, zbití, od začiatku všetko popierali.

V tomto smere ďalej zo znaleckého posudku vyplynulo, že boli zabezpečené biologické stopy na paplône, stopa A5, z ktorej bola zaistená stopa krvi a DNA analýza a pôvodcom tejto stopy bola zistená totožnosť stopy s DNA profilom maloletej poškodenej X. T., bola zistená jednoznačná individuálna identifikácia, na paplône nebola zaistená biologická stopa inej osoby. Stopu DNA s haplotypom totožným s haplotypom poškodeného P., ale aj P. W., doteraz nevysvetlil ani jeden z poškodených, teda ako sa mohla dostať táto stopa DNA s ich haplotypom, keď P. stále tvrdil, že sa dotýkal X. T. len prstami, pričom poškodený P. W. tvrdil, že X. sa nedotýkal. Výpovede poškodených sú absolútne nedôveryhodné a účelové.

Vzhľadom na vyššie uvedené je možné urobiť záver, čo sa týka prípravného konania a popisu skutkového deja uvedeného vo výrokovej časti uznesenia o vznesení obvinenia, ako to vyplynulo z odôvodnenia uznesenia, ale aj potom prenesený do obžaloby je založený iba na výsluchoch podozrivých osôb, ktoré boli v prípravnom konaní vypočuté v procesnom postavení svedkov.

V odvolaní prokurátora sa zdôrazňuje skutočnosť, že súd si svojvoľne vyhodnotil otázku nedostavenia sa na hlavné pojednávanie v neprospech poškodených ako zraniteľných obetí a poukázal na zadovážené znalecké posudky, preukazujúce objektivitu výpovedí poškodených svedkov.

V tejto súvislosti obhajoba poukazuje na výpoveď znalkyne PhDr. U. C. na hlavnom pojednávaní, ktorá ohľadom záverov u oboch poškodených tento znalecký posudok doplnila, a to otázku jednoducho úrovne schopnosti vnímania prežitých udalostí a sklon k vedomej nepravde, a to po tom, čo bola oboznámená s obsahom podanej obžaloby na P. P., uviedla a potvrdila to aj u W., že ich výpovede môžu byť ovplyvnené skutočnosťou, že vo veci sa vedie trestné stíhanie a že je podaná obžaloba.

Čo sa týka záverov a odborného vyjadrenia MUDr. X., toto vychádza čisto z vypočutia poškodených a sú vyvrátené svedkami, ktorí sa vyjadrovali k tej skutočnosti, že jednoducho poškodený P. o dva dni po tejto udalosti sa podrobil skúškam v autoškole, ktoré aj urobil, potom nastúpil do práce a vykonával prácu tak,

ako aj predtým. Vypočutý otec poškodeného dokonca uviedol, že celé leto vykonával prácu na kombajne v Poľsku, výkon práce v plnom rozsahu potvrdil zamestnávateľ poškodeného pán O., ktorý sa jasne vyjadril, že vykonával vážne fyzickú prácu a nebol v ničom obmedzovaný. Preto boli vyvrátené tvrdenia W., ktorý uviedol, že celé prázdniny bol zavretý doma, bál sa ľudí, pričom svedkovia ho videli na bicykli bez toho, aby mal použitý golier a aj otec W. sa vyjadril, že s ním organizoval letné diskotéky.

Žiadna psychická ujma poškodeným nevznikla - nepreukázala sa.

Na základe vykonaného dokazovania súd potom rozhodol zákonne, starostlivo zvažoval všetky dôkazy a okolnosti prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti, dôsledne rešpektoval ustanovenia Trestného poriadku upravujúce zásadu kontradiktórnosti konania a vo veci zákonne a spravodlivo rozhodol. Z týchto dôvodov obhajoba navrhuje odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu okresnej prokuratúry doručil súdu aj obžalovaný F. U., a to prostredníctvom svojej obhajkyne. Z písomných dôvodov vyjadrenia vyplynulo, že okresný súd rozhodol správne, keď obžalovaných oslobodil spod obžaloby. prokurátor sa vo svojom odvolaní snažil vykresliť poškodených ako nevinné obeť a zabudol na to, kvôli čomu došlo práve k nedorozumeniu medzi poškodenými a obžalovanými v daný deň, keď sa mal skutok odohrať. Práve poškodení by v danom prípade mali byť vnímaní ako tí, ktorí ublížili nevinnej obeť, t. j. X. T. a nie tváriť sa, že oni sú poškodení, ako to aj prokurátor vo svojom odvolaní uviedol.

Veď práve rozhodnutie poškodených, či pristúpia k podmienkam, ktoré sú predpokladom na to, aby vysvetlili, či naozaj k znásilneniu u poškodenej X. došlo, nebolo žiadnym spôsobom zo strany obžalovaných obmedzené. Poškodení sa v rozhodnom čase síce nachádzali v nevýhodnej rozhodovacej situácii, avšak ich slobodu rozhodovania nikto z obžalovaných svojím konaním neobmedzil, čo sa preukázalo najmä výpoveďami v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom.

Pokiaľ ide o tvrdenie prokurátora, že súd nemal prihliadať pri svojom rozhodovaní v prospech obžalovaných v tom, keď uviedol, že je to v neprospech poškodených, keď sa nezúčastnili hlavného pojednávania a že mal práve súd prihliadať na to, že v čase spáchania skutku boli obaja poškodení len mladiství, toto vyjadrenie považuje obhajoba za neopodstatnené. Zo znaleckých posudkov nevyplývalo, že by bolo na psychickú ujmu poškodených zúčastňovať sa úkonov v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Dokonca obaja poškodení riadne vypovedali v prípravnom konaní aj pred kamerou a v žiadnom prípade nevyzerali, že by sa obžalovaných báli, alebo že by ich malo stretnutie s obžalovanými pri úkonoch nejako psychicky zložiť, ani raz takéto niečo neuviedli. Nič poškodeným nebránilo v tom, aby sa nemohli zúčastniť hlavného pojednávania, to urobili účelovo. Poškodení nemohli byť považovaní v tomto konaní ako viktimy a ani sa tak pri výsluchoch neprejavovali. V čase konania hlavného pojednávania mali už obaja poškodení o dva roky viac, teda starší z nich už mal viac ako 18 rokov a preto sa takéto osoba pri úkonoch nemôže považovať za obzvlášť zraniteľnú osobu podľa zákona. Preto súd túto skutočnosť vyhodnotil správne vo svojom rozsudku.

Pokiaľ ide o tvrdenie prokurátora v odvolaní, že obžalovaný U. sa v priebehu konania priznal k tomu, že za pomoci klieští sa snažil prinútiť poškodeného P., aby sa priznal, avšak túto skutočnosť súd vôbec nevzal v úvahu pri svojom rozhodovaní. Obhajoba má v tomto smere za to, že súd sa správne vysporiadal s danou skutočnosťou a vyhodnotil to tak, že k násiliu obžalovaného U., ktoré mal podľa vyjadrenia poškodeného na P. kliešťami vykonať nebolo zo strany obžaloby preukázané a preto na to pri hodnotení súd neprihliadal. Je pravdou, že obžalovaný U. sa priznal k tomu, že zobral do ruky kliešte a priložil ich k prstu poškodeného, avšak bolo preukázané, že k žiadnemu vydieraniu alebo ublíženiu na zdraví u poškodeného P. nedošlo a ani tieto kliešte proti nemu ako zbraň nepoužil. Sám obžalovaný U. vysvetlil v priebehu konania, že kliešte na dvore do ruky vzal len preto, že bol v značnom emočnom rozporení zo skutočností, ktoré sa mali diať práve zo strany poškodených na maloletej X. T., a preto ich vzal do ruky s tým, „že poškodenému chcel len naznačiť, že v inej spoločnosti by mu asi iný otec odstrihol penis, keby zistil, že znásilnil jeho dcéru“. V priebehu konania sa teda preukázalo, že nechcel na poškodeného nejakým spôsobom tlačiť alebo sa mu vyhrážať a tak nemožno z jeho strany hovoriť o dopustení sa nejakého trestného činu.

Prokurátor tiež namietal použitie princípu ultima ratio podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. a má vážne výhrady k bagatelizovaniu konania obžalovaných, ktorí sa podľa neho zmenili na trestné komando, prevzali na seba oprávnenia OČTK, bez súhlasu vošli do bytu poškodených, použili voči nim násilie, násilím ich donútili odísť z bytu a v násilí pokračovali aj vo svojej domácnosti, pričom obžalovaný U. sám doznať, že maloletý W. sa od strachu v byte pomočil, teda nešlo o priateľskú návštevu, keď konanie obžalovaných u maloletého vzbudilo taký strach, že sa pomočil. Súd vôbec nebral do úvahy, že v čase spáchania činu mali poškodení len 14 a 17 rokov a takéto násilné správanie u nich zanechalo negatívne stopy na ich psychike.

Obhajoba obžalovaného má za to, že nie súd pri svojom rozhodovaní bagatelizoval, ale práve prokurátor sa snažil z poškodených urobiť nevinné bezbranné mladistvé obeť. Treba sa však pozrieť hlavne na to, že práve poškodení mladiství v deň, keď sa mal skutok stať, uskutočnili protiprávny čin voči dcére jednej z obžalovaných, a to predchádzalo oprávnenému hnevu a rozčúleniu zo strany obžalovaných, ktorých sa to emočne dotklo a chceli vedieť pravdu, či a čo sa udialo so X. na byte zo strany poškodených P. a W.. Samozrejme, že chceli počuť od poškodených pravdu a preto išli za nimi najprv do bytu, kde ich poškodení riadne a bez námietok vpustili a potom dobrovoľne, ako to z dokazovania vyplynulo odišli vozidlom do domu maloletej X., kde sa chceli dozvedieť od poškodených pravdu, či nebol spáchaný trestný čin na X., ktorá obžalovaným povedala, že na nej poškodení uskutočnili násilie. Toto predchádzajúce neoprávnené konanie poškodených na maloletej X. súviselo s následným konaním obžalovaných, ktorí sa len snažili o to, aby im poškodení P. a W. povedali, čo sa vlastne v ten deň stalo. Žiadne násilie však na poškodených zo strany obžalovaných páchané nebolo.

Okresný súd sa správne vysporiadal so všetkými dostupnými dôkazmi, ktoré získal v konaní a prihliadol aj na skutočnosti, ktoré tomuto konaniu obžalovaných predchádzali tak, ako boli opísané vyššie. Preto rozhodnutie okresného súdu obhajoba považuje za správne a zákonné. Z uvedeného dôvodu navrhla odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Tr. por. zamietnuť.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania okresného prokurátora a z toho dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejedanie a rozhodnutie.

Obhajkyňa obžalovaného O. st., O. ml. a D. T. na verejnom zasadnutí uviedla, že v tomto prípade poukazuje na rozsiahle vykonané dokazovanie pred Okresným súdom v Rimavskej Sobote, ktorý v tejto trestnej veci vyvodil správne skutkové a právne závery. Pokiaľ sa v odôvodnení odvolania okresného prokurátora uvádzalo, že obžalovaní vytvorili trestné komando, s týmto názorom absolútne nemôže súhlasiť, pretože obžalovaný O. st. je podnikateľ, pracujúci človek, ktorý sa stará o rodinu, obžalovaná T. je jeho partnerka a v tomto prípade išlo iba o riešenie rodinnej situácie. Preto navrhla odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného U. na verejnom zasadnutí uviedla, že okresný súd sa správne vysporiadal so všetkými vykonanými dôkazmi, v tejto súvislosti sa pridržiavajú ich vyjadrenia k odvolaniu prokurátora. Poukázala na to, že obžalovaní už boli dostatočne potrestaní tým, že od roku 2019 museli nosiť monitorovacie elektronické zariadenia, podrobovať sa kontrolám a z uvedeného dôvodu navrhla odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný E. O. st. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridržiava návrhov svojej obhajkyne.

Obžalovaný E. O. ml. na verejnom zasadnutí sa tak isto pridržiaval návrhov svojej obhajkyne.

Obžalovaný F. U. na verejnom zasadnutí sa tak isto pridržiaval návrhov svojej obhajkyne a k veci ďalej už nechcel nič uviesť.

Obžalovaná D. T. na verejnom zasadnutí uviedla, že plne súhlasí s vyjadrením ich obhajkyne a k veci tak isto nemá čo dodať.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie,

ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akým spôsobom sa súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, najmä s obsahom výpovedí poškodeného P. W. a P. P., ktorí sa nezúčastnili hlavného pojednávania s odôvodnením, že účasť na ňom by zhoršila ich psychický stav. Konanie oboch poškodených prvostupňový súd správne vyhodnotil ako účelové (strana 20 až 22 napadnutého rozsudku), s ktorým vyhodnotením sa aj odvolací súd plne stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje, vrátane záverov o vážnych pochybnostiach ohľadne vierohodnosti ich výpovedí tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku na strane 20 až 22. V tomto smere mal prvostupňový súd v dokazovaní preukázané dve skupiny dôkazov, prvú skupinu tvorili výpovede oboch poškodených, ich zákonných zástupcov a záverov znaleckého dokazovania, z ktorých vychádzala pri opise skutku aj samotná obžaloba.

Druhú skupinu dôkazov tvorili výpovede obžalovaných a ďalšie nepriame dôkazy vykonané v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, najmä výsluchy policajtov F., W. a D., ktorí prešetrovali telefonické oznámenie obžalovanej D. T. pre podozrenie zo sexuálneho násillia vykonaného na jej dcére. Ďalej nestranní svedkovia L., U., D., O., ako aj výsluch znalca MUDr. W. na hlavnom pojednávaní a ďalšie listinné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní (zápisnica o trestnom oznámení X. T., zápisnica o výsluchu P. a W. k okolnostiam, za ktorých mali spáchať trestnú činnosť znásillenia atď. strana 19 napadnutého rozsudku).

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zabezpečenými dôkazmi nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok, ktorého sa obžalovaní mali dopustiť, je trestným činom, keďže dokazovaním nebola preukázaná objektívna ani subjektívna stránka predmetných trestných činov tak, ako to vyhodnotil prvostupňový súd na strane 22 až 23 napadnutého rozsudku, s ktorým vyhodnotením sa aj odvolací súd plne stotožnil.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam okresného prokurátora krajský súd konštatuje, že na tieto nemohol prihliadnuť, najmä na tvrdenie okresného prokurátora o postavení poškodených ako obzvlášť zraniteľných obetí trestného činu. Poškodení P. a W. napriek ich veku neboli žiadnymi neviniatkami a v čase spáchania skutku boli podozriví zo spáchania sexuálnej trestnej činnosti na maloletej X. T., ktoré podozrenie sa potvrdilo vo vzťahu k poškodenému P. P., ktorý za toto konanie bol v trestnej veci 15T/24/2020 aj právoplatne odsúdený dňa 12.10.2021 na podmienený trest odňatia slobody.

Navyše ich tvrdenia o psychických problémoch a tým súvisiacej absencii na hlavnom pojednávaní v prejednávanej trestnej veci okresný súd správne vyhodnotil ako účelové, keďže si selektívne vyberali, na ktoré hlavné pojednávanie sa dostavia a ktorého sa nezúčastnia, nie kvôli zdravotným problémom, ale z vypočítavosti tak, ako to vyhodnotil okresný súd v napadnutom rozsudku.

Z vykonaných dôkazov bolo potom dostatočne preukázané účelové konanie oboch poškodených, ktorí si rozhodne nezaslúžili požívať právnu ochranu ako obzvlášť zraniteľných obetí v takom rozsahu, ako sa to domáhal okresný prokurátor. V tejto konkrétnej trestnej veci odvolací súd musí konštatovať, že požiadavka okresného prokurátora ohľadne postavenia poškodených v trestnom konaní nebola namieste, keďže poskytnutá ochrana v takom rozsahu týmto osobám by bola v rozpore aj s prirodzenou (elementárnou) spravodlivosťou.

Z uvedeného dôvodu krajský súd neprihliadol na námietky okresného prokurátora a vzal v úvahu argumentáciu obhajoby všetkých obžalovaných.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie okresného prokurátora zamietol, keďže sa stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu o oslobodení obžalovaných spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b) Tr. por.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.